

MÖHTƏRƏM MÜƏLLİMİMİZ HƏSƏN BƏY MƏLİKOVUN ÖLÜMÜNƏ

*"Bu sənmişən ey dahi, o tabut qucağında?
Sönmüşmü həyatın belə məhsullu çağında?
Ey şanlı "Əkinçi!", sən idin gəncliyə rəhbər!
Aldı səni bizdən ölüm, ey nur saçan ülkər!
Ey adlı, şərəfətli, fədakar, böyük insan,
Aləmlərə sığmaz vətənə etdiyin ehsan...
Bar vermədədir bəslədiyin dadlı diləklər.
Almış sənin ətrafını bax, canlı çiçəklər.
Həsrət gözünü aç bir an, ey şanlı mücahid,
Minlərcə bu məktəbli cavanlar buna şahid:
Yordu o zəif cismini zəhmət və məşəqqət,
Doğma vətənin qoynuna gir, ol daha rahat.
Gəlmiş hamı qəlbində kədər son görüşə, bax!
Mümkünmü səni ey böyük insan, de unutmaq"!*

"İrşad", 2 dekabr 1907-ci il